

1859-05-27

SENDER

Georgia Skovgaard

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Date explanation:

Georgia Skovgaard omtaler den kommende koncert i et brev dateret mandag d. 23. maj. Stemplet på dette brev er d. 27. maj.

General comment:

Læsevejledning

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Sender's location:

København

Recipient's location:

Vordingborg, Iselingen

Archive:

Mappe 7 nr. 10

TRANSCRIPTION

Mappe 7 brev 10

til Hr. Landskabsmaler Skovgaard

Iselinge pr

Vordingborg

Thorsdag Aften

Min Kjære, kjære Mand!

hvor det dog er svært, denne Gang at undvære Dig! ja, jeg skulde vel tie stille dermed, men jeg kan ikke; Dagene gaae saa trang, med pylreri og piveri; Feber har han vel egentlig ikke havt siden, men daarlig er han dog hver gang det er Febertid og saa saa vanskelig, at der ingen Ende er derpaa.

Igaar var Faster og i dag Moster her, det gjør saa godt, naar jeg er ganske ene med det, saa gaar det rigtignok over Kræfterne. Men med Guds Hjælp bliver det vel snart bedre, og ialtfald maa vi jo være glade, at det ikke er noget farligt

-2-

eller smitsomt, det synes jeg især var saa fælt.

Det var da godt jeg fik Billetten, for det var en deilig Concert, som jeg havde meget godt af; desværre kunde Titus ikke være med, som jeg havde glædet mig til, han skulde have noget Besked om Examen | (idag er den begyndt ude i Hirtchholm),| saa jeg sad ganske alene og var meget bange for at falde i Søvn, tilmed i den Varme, men det var heldigviis ingen Musik til at falde i Søvn over, bare du havde været med! da jeg gik derfra ned ad Trapperne rystede Knæerne under mig, saa videre er jeg da ikke, men det var allerede en heel Deel at kunne høre og nyde.

Over den daarlige Deia glemmer jeg nok reent Niels, han er da som sædvanlig den allersødeste, blødeste, lækreste Unge; sine Spyttekonster

-3-

driver han til stor Fuldkommenhed, saa man kan faae Ansigtet fuldt, og hans egen lille stive Paryk er fuld af smaa hvide Perler; jeg har derfor tænkt, at det var et passende Motiv til saadan et lille pludre Springvand, f.x. midt imellem de to store Dreng paa Udstillingen.

Kort sagt han er allerkærest. Og trods alt sin Vanskelighed er Deia sød og velsignet. Jeg tænker Du vil ligesaa gjerne høre som jeg vil snakke om Ungerne, ellers var det et kjedeligt Brev; men det er nu hvad der i disse Dage opfylder mig saa helt og holdent, saa der kun er Plads til en Ting til, at længes efter min Mand; det er underligt nok forresten, at, naar jeg

længes efter Dig; er det som om Længslen efter Lundby ogsaa fik mere Magt; Du kan vist ikke forstaae hvad jeg mener, jeg kan tit selv ikke forstaa det; jeg drømte meget om ham i Nat, baade trangt og glædeligt; jeg gaar rent op i Længsel i denne Tid; jeg længe efter

-4-

at faa D. rask, efter Dig efter de kjære jeg har mistet; kun Niels hører helt og holdent Øieblikket til.

Man skulde tro Du var reist til Amerika! saa tosset en Kjelling jeg er.

Din G.

Jeg synes det var bedst de lod Dig selv vælge; de trofaste Mennesker! Om forladelse

Men kjør, kjør, Mand!
 hvor det dog er godt, denne
 Gang at en Gæst sig! ja, jeg
 skulde vel tilfælde den med,
 men jeg kan ikke; Dagene gaa
 for travl; med pynteri og
 pinner; Fader har been vel agtet.
 Lige ikke haest p' den, men der.
 Lige er been dog hore af gang det
 er Faderlid og for far væpne.
 Lige, at der iagen lude er der.
 Gæst var Fæfles og idag koffer
 her, det gjør far godt, naar
 jeg er væpne ene med det,
 far gæst det rigtig nok over
 Krafte. Men med Guds tilfælde
 bliver det vel snart bedre, og
 ialfald mer vi jo vere glade,
 at det ikke er noget bænkt

eller Jantthout, det synes jeg for driver han til stor Fuldkommenhed
var færdigt.

Det var da godt jeg fik Biletten, og hans egen lille første Prøve er
for det var en rigtig Concert, fuld af fine kvile Perler; ja
som jeg havde meget godt af, da her derfor tænkt, at det var
være kunde T. nu ikke være med, et passende Motiv til freden
som jeg havde glædet mig til, her et lille flødt Springvand
skulde have været Bækked om
Egamen, ^(i det endelige og i det sidste) for jeg sad ganske alene
i var meget bange for at falde
i Søen, tilmed i den varme, men
det var heldigvis ingen Skæbne
til at falde i Søen over, bare du
havde været med! da jeg gik
derfor med ad Treppe og op ad
Korsets under mig, for vi kan
jag de 10, men det var allerede en
hel Del at kunne bære og angde.

Over den dædne Døds glæmmer jeg
nok rent Niels, her er da som
formentlig den aller bedste, blødeste
Lokkelsen Vag; fine fagte Klæder
og i Længsel i denne Tid, jeg længes efter

for man kan færdigt faldt.

fuld af fine kvile Perler; ja

her derfor tænkt, at det var

et passende Motiv til freden

et lille flødt Springvand

k. p. mit mellem de to fine

Døds og Bækked om

for jeg sad ganske alene

for jeg sad ganske alene

for jeg sad ganske alene

for jeg sad ganske alene

for jeg sad ganske alene

for jeg sad ganske alene

for jeg sad ganske alene

for jeg sad ganske alene

for jeg sad ganske alene